

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2815/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Жандармерија, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 1626/19 од 28.05.2019. године, у седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 1626/19 од 28.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 1626/19 од 28.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 бр. 1340/18 од 25.12.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име неисплаћених додатака на плату за ноћни рад за период од фебруара 2014. године до августа 2016. године, за рад на дане државних празника за април 2014. године и фебруар 2015. године, те по основу прековременог рада за период од фебруара 2014. године до августа 2016. године, исплати месечне износе, са законском каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 1626/19 од 28.05.2019. године, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП) због потребе разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе и потребе тумачења права.

Применом члана 404. став 1. наведеног ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде зараде тужиоцу за прековремени и ноћни рад. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, судови су одлучили правилном применом материјалног права, те у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћене зараде поднета је 04.01.2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасника Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић